

svære emne. Så det er et led i en proces, at vi beder om at få den redegørelse.

Kl. 12:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 12:01

Lone Dybkjær (RV):

Ja tak. Jeg tager ordet, fordi jeg gerne vil takke for det tilsagn, som jeg oplever fru Birgitte Josefsen gav, om, at vi får en høring. Det synes jeg er meget vigtigt, for det er jo et meget kompliceret spørgsmål, og derfor er der virkelig brug for en høring, og for, at vi får kortlagt en række vigtige høringstemaer. Det kan vi så måske prøve at arbejde på: Hvad er det egentlig, vi synes vi skal høre?

Jeg vil så bare sige, at jeg håber – og det er så en advarsel nu til den konservative ordfører – at den konservative ordfører, fru Vivi Kier, vil være i stand til også at være positiv, for så kan vi måske komme videre. Det var jo noget nedslående, at så simpel en ting som en høring om så kompliceret et emne ikke kunne vinde tilslutning fra den borgerlige side fra andre – med al respekt – end fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 12:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 12:02

Birgitte Josefsen (V):

Jeg vil sige, at jeg gerne indgår personligt i en arbejdsgruppe, der sammensætter den høring.

Kl. 12:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det giver ikke anledning til flere korte bemærkninger. Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken.

Så er det den socialdemokratiske ordfører, og det er fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 12:02

(Ordfører)

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Døden er et tabu i mange vestlige lande – og sikkert også mange andre lande – også i Danmark. Det er svært at tage stilling, mange ønsker det ikke. Man tænker nærmest, at det at drøfte med sine pårørende, hvad der skal ske efter døden, næsten kan være et dårligt varsel – som når en sort kat krydser ens vej.

Derfor er det materiale, der udsendes om organ donation, også fyldt med information om, hvorfor det alligevel er vigtigt at tage stilling. Hvad indebærer det? Og hvilke livsmuligheder

får borgere med et nyt organ, hvis de f.eks. står og har hårdt brug for en nyre, en lever eller andet?

Til trods herfor er donorraten fortsat meget lav i Danmark. Vi ligger i bunden i en sammenligning af 27 lande, der godt nok blev foretaget af Europa-Kommissionen i 2003. Omkring en halv million mennesker i Danmark er registreret i donorregistret, jeg selv inklusive.

Baggrunden for, at jeg tog stilling, handlede i virkeligheden om, at en, jeg gik i skole med, oplevede, hvordan hans fætter i en meget ung alder blev taget fra ham, og han syntes, at det mest fortvivlende ved hele historien var, at forældrene ikke samtidig kunne tage stilling til, hvorvidt denne meget unge mand skulle donere sine organer og dermed bruge hans meningsløse død til i det mindste at hjælpe andre. Det fik mig til at tage stilling, men rundtomkring er der mange forskellige grunde, årsager osv. til, hvorfor folk vælger at tage stilling eller ikke får taget stilling.

Det forslag, vi står med her i dag, løser selvfølgelig ikke alle problemer vedrørende organ donation. Erfaringer fra Spanien viser, at det måske ikke handler om, at vi har et nejregister eller et jaregister, eller hvordan vi får folk til at tage stilling, men at det måske også nogle gange, som sundhedsministeren var lidt inde på, handler om noget vedrørende organiseringen. I Spanien har sygehusene decidede økonomiske incitamenter til at skaffe flere donorer. Vi har jo ikke drøftet i Danmark, om det er decideret uetisk eller noget, men vi har flere gange drøftet, om personalet er uddannet godt nok til at tage drøftelserne med de pårørende til en person, som måske er ved at afgå ved døden.

Vi mangler også stadig væk at kigge på, om organiseringen mellem de enkelte afdelinger er god nok. De folk, der står og skal hjælpe nogle pårørende til at tage afsked med en døds syg person eller en, der har været ude for en ulykke, er måske ikke de samme, som står ovre på en anden afdeling med de her meget, meget syge borgere, som til gengæld står og mangler en nyre, en lever eller en lunge. Der kunne man sikkert også blive bedre.

Spørgsmålet om ældredonorer trænger sig jo også på, i takt med at videnskaben i stigende grad har vist, at man også kan benytte sig af organer fra ældre donorer. I det materiale, der ligger lige nu, fremgår det f.eks., at man kan bruge nyrer og lever fra folk helt op i 70-80-årsalderen. Det forslag, vi står med i dag, handler om